

Vol. 6 No. 1

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. R. Jeya Raman

Dr. M. Pandi

Dr. Aranga. Pari

Dr. A. Ra. Sivakumaran

Dr. A. Syed Zakir Hasan

Dr. Kumar

Dr. S. Easwaran

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. G. Veeramani

Dr. K. Narmatha

Dr. S. Balasubramanian

Dr. K. Vasudevan

Dr. F. Selvakumaran

Dr. T. Vishnu Kumaran

Dr. S. Rajendran

Dr. B. Sathiyamoorthy

Dr. Govindaraj

Dr. Kumara Selva

Dr. Senthil Prakash

Dr. R. Kurinivenkatesan

Dr. Sr. Srinivasan

Dr. R. Rajalakshmi

Dr. M. Johnraj

Dr. K. Sirajudeen

Mr. K. Saravanan

Dr. T. Jegathesan

மார்ச்சு 2018 - மார்ச்சு 2018
January - March 2018

ISSN : 2321 - 984X

பல்கலைக் கழக மாணியக் குழு அங்கீகாரம் பெற்றத் தமிழ்ப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

UGC APPROVED INTERNATIONAL THAMIZH JOURNAL

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காவாண்டு ஆய்விதழ்)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multi-Genre Thamizh Journal)

Published by

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Thamizh Nadu, India.

Mobile : +91-9600535241

website : rajapublications.com

15 பகுதி-1
Part -1

தொடக்காப்பிரிய விலங்கியல்

முனைவர் க.உ.மா

உதவிப்பிரிவினர், தமிழ்த்துறை, அம்மை ஊர்திர பெண்கள் கல்லூரி,
மேல்பாளையம், திருநெல்வேலி - 627 005, தமிழ்நாடு, இந்தியா

விலங்கியல் ஓர் - அறிமுகம்

பழங்காலம் முதல் தற்காலம் வரை விலங்குகள் மனித வாழ்வோடு ஒன்றிக் காணப்படுகின்றன. இந்தியத் தொல் நாகரீகத்தின் வெளிப்பாடாகக் கருதப்படும் சிந்து சமவெளி அகழ்வாய்வில் விலங்கு உருவங்கள் மற்றும் ஒற்றைக் கொம்பன் போன்றன காணப்படுகின்றன. விலங்குகளின் பரிணாம வளர்ச்சியை வரையறுக்க விலங்கியலார் பல்வேறு நிலைகளில் முயன்று வருகின்றனர். எனினும், அது குறித்தத் தெளிவான முடிவுகள் எதுவும் எட்டப்படவில்லை.

விலங்குகளின் வகைப்பாடு

விலங்கு நூலார் விலங்குகளைப் பொதுநிலையிலும், அறிவியல் நிலையிலும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அவற்றுள் பின்வரும் வகைப்பாடுகள் இங்கு சுட்டத்தக்கனவாக உள்ளன.

உள்உடல் அமைப்பு

உள் உடல் அமைப்பு நிலையில் விலங்குகள் மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை,

முன்முதுகு நாணிகள் (Chardata)

முதுகெலும்பு உள்ளவை (Vertebrata)

முதுகெலும்பு அற்றவை (Invertebrata)

என்பனவாகும். இவை பல உள்பகுப்புகளை (Sub-phyllum) பெற்றுள்ளன.

முன் முதுகு நாணிகள் (Chardata)

முன் முதுகு நாணிகள் என்னும் பகுப்பில்,

♦ தலை நாணிகள் (Ephalo Chardata)

♦ அரை நாணிகள் (Semi Chardata)

♦ வால் நாணிகள் (Vro Chardata) என்பன அடங்கும்.

இவ்வகைப்பாடு முதுகு நாணிகளின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும்.

முதுகெலும்பு உள்ளவை (Vertebrata)

முதுகெலும்பு உள்ளவை என்னும் பகுப்பில்,

♦ மீனினம் (Pisces)

♦ நீர்நில நிலை உயிர்கள் (Amphibia)

♦ ஊர்வன (Reptiles)

♦ பறப்பன (Aves)

♦ பாலூட்டிகள் (Mammals) என்பன அடங்கும்.

முதுகெலும்பு அற்றவை (Invertebrata)

முதுகெலும்பு அற்றவை என்னும் வகைப்பாட்டில்,

♦ முன்னுயிரிகள் (ஒருசெல் உயிரி) (Protozoa)

♦ புழையுடலிகள் (பல் துளையின) (Poritera)

♦ குழியுடலிகள் (Coelenterata)

♦ தட்டைப் புழுவினம் (Platynelminthes)

♦ உருளைப் புழுவினம் (Nematode cminthes (or) Aschelminthes)

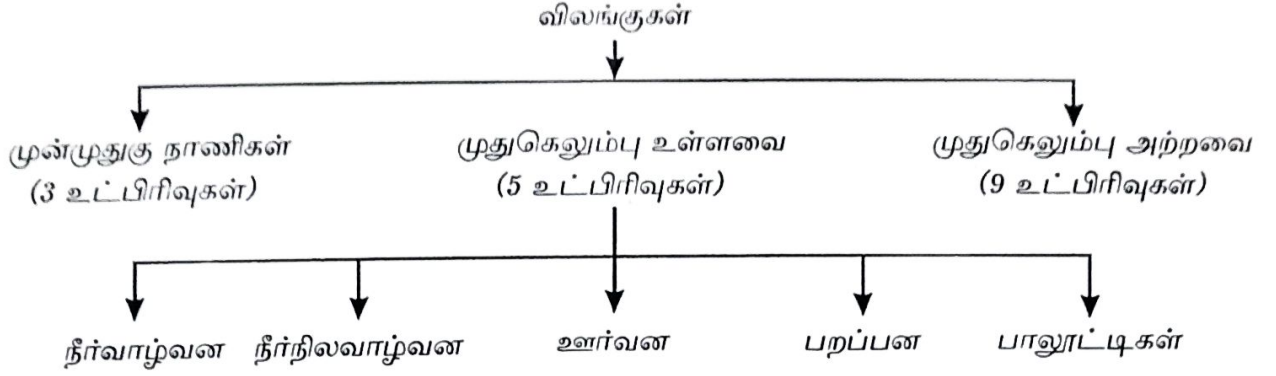
♦ வளைதசை உடலிகள் (Annelida)

♦ கணுக்காலிகள் (Arthroboda)

♦ மெல்லுடலிகள் (Mullusca)

♦ முட்தோலிகள் (Ecinodermata)

மேற்கூட்டப் பெற்றவாறு உடல் அமைப்பு நிலையிலான வகைப்பாடுகளைப் பின்வருமாறு வரைபடம் மூலம் சுட்டலாம்.

முதுகெலும்பு உள்ளவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள 5 பிரிவுகளில் பாலூட்டிகள் (Mammals) குறிப்பிடத்தக்கனவாக உள்ளன.

விலங்கியலின் தோற்றம்

தொன்மை நாகரீக நாடுகளைப் போலவே இந்தியாவிலும் கிறித்து பிறப்பதற்கு முன்னரே அறிவில் அறிவு படிப்படியாக வளரத் தொடங்கியது. பண்டைக்கால இந்தியப் பேரரசரான அசோகர் கி.மு.242ல் சில சட்டங்களைப் பிறப்பித்தார். அவற்றில் மீன் பிடித்தல், வேட்டையாடுதல், விலங்குகளின் வாழ்விடமான காடுகளைப் பாதுகாத்தல் போன்றனவற்றை மிக அறிவார்ந்த வகையில் முறைப்படுத்தியுள்ளார். பழங்கிரேக்க அறிஞர் அரிஸ்டாட்டில் விலங்கியலின் தந்தை என மதிக்கப்படுகிறார். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.மு.384 முதல் கி.மு.322 வரை ஆகும். இவர் விலங்குகள் குறித்து மக்களிடையே திரண்டிருந்த தகவல்களை முதல் முறையாகத் தொகுத்தளிக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். ('ஷாலோயேவ்.வ மற்றும் ரீக்கவ், நி. 'விலங்கியல்', (ப.15))

முதல் முறையாக விலங்குகள் குறித்த தகவல் தொகுக்கப்பட்ட விபரம் குறித்து அறிஞர்கள் குறிப்பிடும் கருத்து உயிரியல் துறையின் தொடக்கத்தைத் தெளிவுறுத்துகிறது.

தொன்மை கிரேக்க நாட்டில் பிறந்த 'ஸூவாலஜி' (Zoology) எனும் சொல் பின்னர் ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்திலும் விலங்கியலைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாக பயன்படலாயிற்று. கிரேக்க மொழியில்

'ஸ்டுவோன்' என்றால் விலங்கு. 'லோகோஸ்' என்றால் சொல் என்று பொருள். ஸூவாலஜி என்பதன் நேரான மொழிப்பெயர்ப்பு 'விலங்குகள் பற்றிய சொல்' என்பதாகும்.

இந்தியாவில் ஏறக்குறைய 15,000 வகையான விலங்கினங்கள் உள்ளன. அவற்றில் 340 பாலூட்டி வகைகள், 1200 பறவை வகைகள், 420 வகை ஊர்வன, 140 வகை நில நீர் வாழ்வன, 2000 வகை மீன்கள், 5000 வகை பூச்சிகள், 4000 வகை மெல்லுடலிகள் மற்றும் முதுகெலும்பற்ற விலங்குகள் என்பன அடங்குகின்றன என்பார் நாயர். (நாயர், எஸ்.எம். 'அழிவுக்கு இலக்காகி இருக்கும் இந்திய விலங்குகளும், அவற்றைக் காக்கும் முறைகளும்' (மொ.பெ) (ப.4)) இவற்றுள் இலக்கியங்கள் பரவலாக சிலவற்றை எடுத்துரைக்கின்றன.

தொல்காப்பியரின் வகைப்பாடு

முதல் நூலாக விளங்கும் முன்னோடி நூலான தொல்காப்பியம் உயிரியல் வகைப்பாடுகளை விளக்குவதனை முன்பே கண்டோம். இவ்விடத்து தொல்காப்பியரின் விலங்கியல் தொடர்பான விளக்கங்கள் மட்டும் பின்னர் விளக்கப்படும் நற்றிணைக்கு உறுதுணையாய் அமையுமாதலால் எடுத்தாளப்படுகிறது.

விலங்கு எனும் சொல்லாட்சி

தொல்காப்பியர் விலங்கு என்ற சொல்லைப் பொருளதிகாரத்தில் மூன்று இடங்களில் கையாண்டுள்ளார்.

அணங்கே விலங்கே கள்வரி தம்இறை எனப்
பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே
(தொல்., 'பொருள்',
மெய்ப்பாட்டியல்" (நூ.8)

ஞாயிறு இங்கள் அறிவே நானே
கடலே கானல் விலங்கே மரனே
(தொல்காப்பியம், 'பொருள்',
'செய்யுளியல்' (நூ.198)

அவ்வவ மாக்களும் விலங்கும் அன்றிப்
பிற அவண் வரினும் திறவதின் நாடித்
(தொல்., 'பொருள்', 'செய்யுளியல்'
(நூ.207))

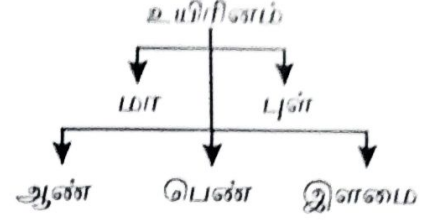
தொல்காப்பிய மரபியல்

தமிழரின் வாழ்வியல் இலக்கணத்தையும், அதன் இன்றிமையாமையையும் உணர்ந்த தொல்காப்பியர் பல மரபுகளை எழுத்ததி காரத்திலும், சொல்லதிகாரத்திலும் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார். மொழி குறித்த மரபை மேலும் விரிவாக்க எண்ணிய அவர் பொதுமரபுகளைக் கூற மரபியலை இறுதி இயலாக அமைத்துள்ளார். மரபியலில் சமுதாயம், மொழிநடை மற்றும் சொற்றொகுதி சார்ந்த பல்வேறு செய்திகள் 111 நூற்பாக்களில் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. இவ்வியலின் முற்பகுதியில் தாவரங்களைக் குறித்து தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் செய்திகள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், விலங்கியல் செய்திகள் மட்டும் இங்கு எடுத்தாளப் படுகின்றது. தொல்காப்பியத்தில் விலங்குகளும், பறவைகளும் தெளிவாக வேறுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. மரபியலில் விலங்குகள் குறித்த செய்திகள் மொத்தம் 63 நூற்பாக்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தெய்வம் உணாவே, மா மரம் புள் பறை
செய்தியாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கரு என மொழிப.
(தொல்., 'பொருள்', 'அகத்.' (நூ.18))

விலங்குகளுக்கு 'மா'வும் பறவைகளுக்குப் 'புள்'ளும் பொதுச் சொற்களாக தொல்காப்பியரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. விலங்குகள் கருப்பொருளுக்குரியனவாகச் சுட்டப் பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியரால்

சுட்டப்பெறும் மாவும் புள்ளும் பின்வரும் வகைப்பாட்டுக் குரியனவாக உள்ளன.

தற்கால விலங்கியலார் விலங்குகளை நாலு கால் உடையனாகவும், பாலூட்டிகளாகவும் வகைப்படுத்துவர். இவ்வறிவியல் கருத்துக்களைத் தொல்காப்பியர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பல நூற்பாக்களில் சுட்டியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மரபியலில் விலங்குப் பெயர்கள் (தலைச்சொற்கள்)

மரபியலில் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ள விலங்கு பெயர்களின் எண்ணிக்கை 15 ஆகும். அவை பின்வருவன: அணில், ஆடு, எலி, எருமை, ஓட்டகம், கழுதை, குதிரை, குரங்கு, நரி, நாய், பன்றி, புலி, மான், முயல், யானை.

விலங்கின

மரபியலில் ஆண், பெண், இனங்களைக் குறிப்பதற்குத் தொல்காப்பியர் பின்வரும் சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார். அப்பர், ஆ, இரலை, உதள், உழை, ஊகம், ஏற்றை, ஏறு, ஏனம், ஒருத்தல், கடமை, கடுவன், கண்டி, கலை, கவரி, களிறு, கராகம் (கரடி), குஞ்சரம், கேழல், சே, சேவல், தகர், நவ்வி, நாகு, பாட்டி, பிடி, பிணவல், பிணவு, பிணை, புல்வாய், புரவி, பூசை, பெட்டை, பெற்றம், போத்து, மந்தி, மரை, முக, மூடு மூங்கா, மோத்தை, வெருகு, வேழம் எனும் 43 விலங்கினச் சொற்கள் மரபியலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மரபியல் தவிரப் பிற இயல்களில் பின்வரும் விலங்கினச் சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1. ஆ (புறத்.2.14, 3.5, 5.11, கற்.36.3)
2. எருமை (புறத்.7)
3. கபிலை (புறத்.35.6)
4. கலிமா (கற்.53.4)

3. கவிஞர் (புறத்.17.9)
6. குதிரை (புறத்.17.1)
7. பகடு (புறத்.21.14)
8. பெற்றம் (உயிர்மயங்.77)
9. மா (அகத்.18.1)
10. மடன்மா (கள.11.20)
11. யானை (புறத்.17.1)
12. விலங்கு (மெய்.8.1)

இளமைப்பெயர்கள்

இளமை எல்லா உயிர்களுக்கும் முதற்பருவம் என்பதனால் மரபியலின் முதலில் இளமைப் பெயர்களை சுட்டியுள்ளார். பின்வருவனவற்றின் இளமைப்பெயர்கள் தொல்காப்பியரால் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

இளமைப்பெயர்கள்

விலங்கு பறவை தவழ்பவை ஓர் அறிவுயிர் மக்கள்

விலங்குகள் மற்றும் பறவைகளுக்கு மரபு வழியாக வழங்கப்பெற்று இளமைப் பெயர்களை மாறாமல் பயன்படுத்த வேண்டும் எனும் நோக்கில் ஒன்பது மரபியல் சொற்களைத் தொல்காப்பியர் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

மாற்றகுஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பித் பார்ப்பும் பறழும் குட்டியும் குருளையும் கன்றும் பிள்ளையும் மகவும் மறிவுமென் றொன்பதும் குழுவியோ டிளமைப் பெயரே (தொல்காப்பியம், 'மரபியல்' (நூ.1))

1. பார்ப்பு
2. பறழ்
3. குட்டி
4. குருளை
5. கன்று
6. மறி
7. பிள்ளை
8. மகவு
9. குழவி

விலங்கு - பறவையின்
இளமைப்பெயர்

மக்கள் - விலங்கின்
இளமைப்பெயர்

தொல்காப்பியர் சுட்டப்பெற்ற இளமைப் பெயர்களில் பார்ப்பு, பறழ் என்பன பறவைக்கும், குட்டி, குருளை, குழவி, கன்று, மறி, பிள்ளை என்பன விலங்குகளுக்கும், குழவி, மகவு என்பன மக்களுக்கும் உரியனவாக உள்ளன. மேற்கண்ட ஒன்பது இளமைப் பெயர்களுக்குரிய விலங்குகளும் தொல்காப்பியரால் தனித்தனியாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருவன.

எண்	இளமைப் பெயர்கள்	இளமைப் பெயர் பெறும் விலங்குகள்
1.	பார்ப்பு	பறப்பன, தவழ்பவை, குரங்கு
2.	பறழ்	குட்டிக்கு உரிய விலங்குகள்
3.	குட்டி	அணில், எலி, குரங்கு, நரி, நாய், பன்றி, புலி, முயல், மூங்கா, வெருகு
4.	குருளை	நரி, நாய், பன்றி, புலி, முயல்
5.	கன்று	ஆ (பசு), ஒட்டகம், எருமை, கடமை, கரடி, கவரிமான், கழுதை, குதிரை, மரை, யானை, ஓர் அறிவு உயிர்.
6.	பிள்ளை	பறப்பன, தவழ்பவை, நாய் தவிர மற்ற எல்லா விலங்குகளுக்கும், ஓர் அறிவு உயிர்கள்
7.	மகவு	மக்கள், குரங்கு, ஓர் அறிவு உயிர்
8.	மறி	ஆடு, உழை, குதிரை, நவ்வி, புல்வாய்
9.	குழவி	மக்கள், ஊகம், எருமை, கடமை (மான்), குரங்கு, ஆ (பசு), மரை (மான்), முசு, யானை, ஓர் அறிவு உயிர்.

ஒன்பது இளமைப்பெயர்கள் 26 விலங்குகளுக்குரியனவாக (வகைகளுடன்) உள்ளன. தொல்காப்பியத்தில் சுட்டிய இளமைப்பெயர்கள் பல நற்றிணையிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

தொல்காப்பியரால் சுட்டப்பெற்ற ஒரு விலங்கு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட இளமைப் பெயர்களுக்கு உரியதாகவும், பல விலங்குகள் ஓர் இளமைப் பெயருக்கு உரியனவாகவும் உள்ளன. இதைப் பின்வரும் அட்டவணையில் காண்போம்.

எண்	இளமைப்பெயர்கள்	விலங்குகள்
1.	குட்டி, குருளை	நரி, நாய், பன்றி, புலி, முயல்.
2.	கன்று, பிள்ளை	குதிரை
3.	குட்டி, பிள்ளை, மகவு, குழவி	குரங்கு
4.	கன்று, குழவி	பசு, யானை
5.	பிள்ளை, மறி	ஆடு
6.	குட்டி, குருளை, பிள்ளை	பன்றி

ஆண்பால் பெயர்கள்

தொல்காப்பியர் இளமைப்பெயர்களை அடுத்து 15 ஆண் விலங்குப் பெயர்களைச் சுட்டியுள்ளார்.

ஏறும் ஏற்றையும் ஒருத்தலும், களிறும் சேவும் சேவலும் இரலையும் கலையும் மோத்தையும் தகரும் உதரும் அப்பரும் போத்தும் கண்டியும் கடுவனும் பிறவும் யாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப.

(தொல்காப்பியம், மரபியல் (நூ.2))

தொல்காப்பியரால் சுட்டப்பெற்ற ஆண்பால் பெயர்கள் பின்வருவன.

1. ஏறு	6. சேவல்	11. உதள்
2. ஏற்றை	7. இரலை	12. அப்பர்
3. ஒருத்தல்	8. கலை	13. போத்து
4. களிறு	9. மோத்தை	14. கண்டி
5. சே	10. தகர்	15. கடுவன்

இவற்றைத்தவிர ஏனம், வெருகு எனும் இரண்டு சொற்களும் காணப்படுகின்றன.

எண்	ஆண்பால் பெயர்	ஆண்பால் பெயர் பெறும் விலங்குகள்
1.	ஏறு	உழை (மான்), எருமை, கவரி (மான்), பன்றி, புல்வாய் (மான்), பெற்றம் (மாடு), மரை (மான்)
2.	ஏற்றை	வலிமை உடைய ஆண் விலங்குகள் அனைத்தும்
3.	ஒருத்தல்	உழை (மான்), எருமை, கவரி (மான்), பன்றி, புல்வாய் (மான்), புலி, மரை (மான்), யானை
4.	களிறு	கேழல் (பன்றி), வேழம் (யானை)
5.	சே	விரிநூற்பாவில் இடம்பெறவில்லை
6.	சேவல்	குதிரை
7.	இரலை	புல்வாய் (மான்)
8.	கலை	உழை (மான்), புல்வாய் (மான்), முசு (குரங்கு)
9.	அப்பர், உதள், மோத்தை, தகர்	ஆடு
10.	போத்து, பெற்றம்	எருமை, புல்வாய் (மான்), புலி (மாடு), மரை (மான்)
11.	கண்டி	எருமை
12.	கடுவன்	குரங்கு
13.	வெருகு	பூசை (காட்டுப்பூனை)
14.	ஏனம்	பன்றி

தொல்காப்பியரால் கட்டப்பட்டவற்றுள் இரண்டை உதன், ஏற்றை, ஏறு, ஒருத்தல், கடுவன், கலைய், கவிறு, கே, தகர், போத்து ஆகியன சங்க நூல்களில் வழங்கப்பெற்றுள்ளன.

பெண்பால் பெயர்கள்

தொல்காப்பியர் விலங்குகளின் ஆண்பால் பெயர்களை அடுத்துப் பெண்பால் பெயர் மரபுகளைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பேடையும் பெடையும் பெட்டையும், பெண்ணும்

முடும் நாகுங் கடமையும் அளகும்
மந்தியும் பாட்டியும் பிணையும் பிணவும்
அந்தஞ் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே.

(தொல்காப்பியம், 'மரபியல்' (நூ.3))

இந்நூற்பா அதனைத் தெளிவுறுத்துகிறது. பெண்பாற் பெயர்களையும் அப்பெயர் பெறும் விலங்குகளையும் காண்போம்.

எண்	பெண்பால் பெயர்	பெண்பால் பெயர் பெறும் விலங்குகள்
1.	பெட்டை	ஓட்டகம், கழுதை, குதிரை, மரை (மான்)
2.	பிணை	உழை (மான்), கவரி, நவ்வி (மான்)
3.	பிணவு, பிணவல்	நாய், பன்றி, புல்வாய் (மான்)
4.	ஆ	எருமை, மரை, பெற்றம் (மாடு)
5.	நாகு	எருமை, மரை, பெற்றம்
6.	பாட்டி	நரி, நாய், பன்றி
7.	மந்தி	ஊகம் (குரங்கு), பெண்குரங்கு, முசு (குரங்கு)

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் இவ்விலங்கியல் பெயர்களோடு விலங்கியலார் தற்போது குறிப்பிடும் பல விலங்கியல் செய்திகளும் நற்றிணையில் காணக்கிடைக்கின்றன.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் இவ்வுயிரியல் குறிப்புகள் பின்னியல்களில் நற்றிணையில் இடம்பெறும் நிலை குறித்து ஆராயப்படுவதால் இவ்வியலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

வாழ்வியல் சிந்தனைகளை உயிரோட்டமாக முன்வைக்கின்ற இலக்கியங்கள் இயற்கையை இரண்டற கலந்து கொடுக்கின்றன.

தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்களுக்கு பின் வந்த பக்தி இலக்கியங்களில் 'தாவர சங்கமம்' என்ற சொல்லைக் கையாள்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

இன்று டார்வின் போன்ற அறிஞர்களால் குறிப்பிடப் பெறுவது கூர்தல் அறம் (Theory of Evaluation) என்ற கொள்கையாகும். இக்கொள்கை பற்றி இன்றும் அறிஞர்களிடையே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இல்லாமல் இல்லை.

இத்தகைய கொள்கை போன்றதொரு கருத்தினை முன்வைக்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் 'தாவர சங்கமத்துள்'
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன்.

(மாணிக்கவாசகர், 'திருவாசகம்'

சிவபுராணம். (வரி 25 31))

என்று உயிரியல் கருத்தினை எடுத்தியம்புகிறார். காப்பியங்கள் எடுத்தியம்பும் நாடு, நகர் வருணனைகள் அனைத்தும் உயிர்ச்செய்திகள் இல்லாமல் இடம்பெற்றிருக்காது. கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம் இவற்றில் கிடைக்கும் உயிரியல் கருத்துக்களும் எண்ணற்றவை. பிற்கால இலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், தற்கால இலக்கியங்கள் என அனைத்துவகை தமிழ் இலக்கியங்களிலும் உயிரியல் கருத்துக்கள் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றன. தாவரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள்

இவற்றைப் பாடாதத் தமிழ் இலக்கியங்களே இல்லை எனலாம். இருப்பினும் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த சங்கச் சான்றோர்களின் பாடல்களில் இன்னும் அதிகமாகக் காணக் கிடைக்கின்றன. எனவே, தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் இவை குறிப்பிடும் உயிரியல் கருத்துக்களே இவ்வியலிலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

1.5. முடிவுரை

இலக்கியத்திற்கும் உயிரியலுக்கும் இருக்கின்ற பிணைப்பு பிரிக்க முடியாதது. உயிர்களைப் பற்றிப் பேசாத இலக்கியங்களே இருக்க முடியாது. எனினும் பண்டைய இலக்கியங்களை நோக்கும்போது இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு வாழ்ந்த புலவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களில் உயிரியல் என்பது பின்னிப் பிணைந்துள்ளதனை அறிய முடிகிறது. தமிழில் கிடைக்கின்ற முதல் நூலான தொல்காப்பியம் உயிரியல் செய்திகளை தெளிவாக வகுத்துக் கொடுத்திருப்பதனைக் காண முடிகிறது. வளரியல்பு அடிப்படையிலான தாவர வகைப்பாடு, தாவர உறுப்புப் பெயர்கள், இனப்பெயர்கள், உயிர்களை வகைப்படுத்தி உள்ள திறம், அவற்றின் இளமைப் பெயர்கள், பாலின வேறுபாட்டுப் பெயர்கள், எனத் தெளிவாக உயிரியல் என்னும் பெரும் துறைக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்திருப்பதும் தெளிவாகப் புலனாகின்றது. இவ்வடிப்படையிலேயே அடுத்த இயலான நற்றிணையில் உயிரியல் கூறுகள் எனும் இயலும் இடம்பெறுகின்றது.

ஓ

1.	க.முத்து இலக்குமி	சங்க இலக்கியத்தில் கைம்மை வழக்காறுகள்	1-7
2.	AMIRTHALINGAM RASAKUMARAN, S.KAVITHA	IMPROVING THE SECOND LANGUAGE ORAL PRODUCTION OF ENGINEERING UNDERGRADUATES: A TASK-BASED PEDAGOGY	8-16
3.	T.U.MARSADIQ	INFLUENCE OF FAMILIAR LITERARY TRADITION ON ISLAMIC TAMIL LITERATURES WITH SPECIAL REFERENCE TO SIRAPURANAM	17-24
4.	V.SURYANARAYANAN, S.KAMALAKARASHARMA	INFLUENCE OF PLANETS IN CANCER PATIENTS HOROSCOPE	25-33
5.	அ.தெள்கீசர் ரமீஸ்	கர், கல் ஆகிய தமிழ் வேர் சொற்களும் குர்ஆன் மெய்யறிவும்	34-41
6.	தி.புருஷோத்தமன்	மரபை பழகுவோம்	42-48
7.	M.MOHAMED TAJDEEN	THE MUHAMMADAN EDUCATIONAL CONFERENCE-A HISTORICAL STUDY	49-54
8.	செ.லிட்டில் ப்ளவர்	திலகவதியின் படைப்பில் பெண்களின் புற உலகம்	55-58
9.	இரா.விஜயராணி	வாஸ்து கலையும் பத்துப்பாட்டும்	59-67
10.	க.பூர்வேணி	ஆலயங்கள் வளர்க்கும் நுண்கலைகள்	68-72
11.	ஏ.ஸ்டீபன்	வண்ணதாசன் படைப்புத்திறன்	73-77
12.	அ. அக்பர் உசேன்	திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட இஸ்லாமியர்களும் அவர்கள் பயன்படுத்தும் தூய தமிழ்ச்சொற்களும்	78-81
13.	ம. இராதா-ஆ. தண்டபாணி	ஷோபா சக்தியின் .ணுணு கதைப்புத்தகம் புதினத்தில் முன்னோர் வழிபாட்டு	82-86
14.	ஆ. இராஜகுமார், கோ. ஜெயபூர்	நாட்டுப்புற விவசாயப் பாடல்கள் காட்டு மதாயம்	87-91
15.	கோபாலகிருஷ்ணன்	நீதி இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் கல்வியின் முக்கியத்துவம்	92-94
16.	இரா. சி. சுந்தரமயில்	ஐங்குறுநூறு புலப்படுத்தும் நற்செயல் 95-97	
17.	இ. சுஜிதா	சின்னேரி வேடியப்பன் வழிபாடும் சடங்குகள்	98-102
18.	அ. தமிழ்ச்செல்வன்	பொயன்பாடி ஆண்டவர் வரலாறும் மரபும்	103-109
19.	மு. நாகராஜன்	தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிவன் கதைகள்	110-116
20.	S. NEHRU	A STUDY ON DRAMA, MANAGEMENT AND IMPACT ON CONTEMPORARY TAMIL SOCIETY	117-121
21.	ரா. பிரபா	ஆற்றுப்பெயர் இலக்கியங்களில் பண்டிட்டுக் கூறுகள்	122-127
22.	த. போதும்பொண்ணு	நாமக்கல்லாறு கிடைகளில் அகிம்சை	128-130
23.	க. முருகேசன்	பாவேந்தரின் கவிதைப் புனைவுகள்	131-137
24.	அ.ச.மு. முனியாண்டி	சித்தர் பாடல்களில் பைந்தூறு பற்றிய கருத்துக்கள்	138-141
25.	PAZHA.MURUGESAN & V. DHANALAKSHMI	MOOLAND THE SOLUTIONS FROM NAALVAR	142-145
26.	ஆ. மு. சுவாமிநாதர்	கல்மரம் புதினத்தில் பெண் பாத்திரப் படைப்பு	146-150
27.	எம். வ. சுவாமிநாதர்	எட்டுத்தொகை நூல்களில் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள்	151-153
28.	G. VIJAYARAGHAVAN	THIRUVALLUVAR AND CONFUCIOUS, THE CONTINENTAL WIZARDS	154-158
29.	V. வேல்புருகன்	பாண்டிச்சேரி. சி. இ. ஆர். டி. மதிப்புணர்வுக் கல்வியும்-செந்தமிழ் திருக்குறளும்	
30.	சு. சுவாமிநாதர்	ஓர் ஒப்பீட்டு ஆய்வு	159-163
31.	சு. சுவாமிநாதர்	மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி எடுத்துரைக்கும் குழந்தைத் தொழிலாளர் நிலை	164-166
32.	சு. உ. சுவாமிநாதர்	அற இலக்கியங்களில் மருத்துவ சிந்தனைகள்	167-170
33.	இ. ஆ. சுவாமிநாதர்	தொல்காப்பிய விலங்கியல்	171-177
34.	இ. ஆ. சுவாமிநாதர்	தமிழ் இலக்கியங்களில் மனித உயிரின் தோற்றம் பற்றிய சிந்தனைகள்	178-183
35.	இரா. வெங்கடேசன்	ஆந்திர அறநூல் சுமதி சதகம்	184-188
36.	ப. இராஜேஷ்	மொழிசொல்லாடல்களும் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களும்	189-191
37.	வே. இராஜா	திருநாவுக்கரசர் பாடல்களில் இசைக்கலை	192-195
38.	கோ. இராமசுந்திரன்	தமிழ் இலக்கியங்களில் தகவல் தொழில்நுட்பக் கூறுகள்	196-201
39.	து. இராமசாமி	பாலை - தனி நிலமா? (பாலை நிலத்தார் வாழ்வியல் பின்புலத்துடன்)	202-205
40.	மு. இராமச்சந்திரன்	தமிழர் மரபில் வடக்கிருத்தல்	206-212
41.	உ. கலைச்செல்வி	வைரமுத்து மொழிநடையில் அழகியல்	213-217
42.	மு. கலாமாரி	திருமுருகாற்றுப்படைவில் முருகனின் சிறப்புகள்	218-223
43.	ஜெ. கரோலின் ஜெபசாந்தினி	முரண் பார்வை நோக்கில் தாலி	224-228
44.	சு. ரமாதேவி	யுகத்தின் முடிவில் நூலில் குந்தியின் பாத்திரப்படைப்பு	229-236
45.	நா. கலைவாணி	பக ஆகு புதினத்தில் பெண்மைச் சித்தரிப்பு	237-239
46.	உ. சுந்தரமயில்	பூங்கொடி காப்பியத்தில் தமிழ்	240-244
47.	க. கற்பனைச்செல்வன்	மனத்துயர் துடைக்கும் அருமருந்து திருமந்திரம்	245-249
48.	இ. காளீஸ்வரி	அப்துல் ரகுமான் கவிதைகளில் வாழ்வியல்	250-256

உள்ளே....